

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๕๑/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๒/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย	ผู้ฟ้องคดี
		นายพิษณุ วงศ์ปัญญา ที่ ๑ นางวิวิwah์ วงศ์ชัย ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ๓๔๘/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๙๔/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจสังกัดกองช่างของผู้ฟ้องคดี ได้ทำสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กับผู้ฟ้องคดี โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ทำสัญญาค้ำประกัน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อครบกำหนดการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานผลการศึกษา และมีหนังสือสอบถามสถานภาพการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าศึกษาเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ไม่สำเร็จการศึกษา และพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี

/จึงมีหนังสือ...

จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนการศึกษาจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท และค่าปรับอีก ๒ เท่าของทุนการศึกษา รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดใช้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการคืนสภาพการเป็นนักศึกษาแล้ว โดยนำหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงินค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษามาแสดงเป็นหลักฐาน และผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ชดใช้เงินทุนและค่าปรับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท รวมทั้งมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ชดใช้เงินจำนวนดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งความคืบหน้าในการขอลงทะเบียนศึกษาต่อ และผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จะจบการศึกษาภายใน ๒ ภาคการศึกษา และผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อ หลังจากนั้น วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุน จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินตามสัญญาการรับทุน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ชดใช้เงินตามสัญญาการรับทุน ผู้ฟ้องคดีจึงยกเลิกสัญญาการรับทุนโดยมีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา เนื่องจากมิได้ตั้งใจและเพียรพยายามอย่างที่สุดให้จบการศึกษาตามกำหนด รวมทั้งได้ละเลย ทอดทิ้งการศึกษาก่อนการสำเร็จการศึกษาตามข้อ ๕ และให้ชดใช้ทุนแก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๖ ของสัญญาการรับทุน เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่ผิดนัดชำระหนี้ (วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังคงเพิกเฉยไม่ชำระหนี้แก่ผู้ฟ้องคดี และเมื่อคิดดอกเบี้ยจนถึงวันฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๗๐,๐๕๙.๔๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๖๘,๐๕๙.๔๕ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินจำนวน ๒๖๘,๐๕๙.๔๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กับผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งจากผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษา และได้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่

/๑๒ กุมภาพันธ์...

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตามหนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ ศธ ๐๕๓๒.๐๗/๔๒๕๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการศึกษาต่อผู้ฟ้องคดีพร้อมหลักฐานการขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษา และรายงานผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พยายามเพียรศึกษามาโดยตลอดและยินยอมใช้ทุนส่วนตัวลงทะเบียนเรียนในส่วนภาคการศึกษาที่ยังไม่ได้จ่าย และผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เพิกเฉย โดยได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดี ขอให้พิจารณาทบทวนขยายระยะเวลาการศึกษาต่อ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พยายามขอผ่อนชำระหนี้ดังกล่าว แต่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าไม่สามารถผ่อนชำระหนี้ดังกล่าวได้ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งยกเลิกสัญญาการรับทุน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับไปแล้วพร้อมค่าปรับสองเท่าของทุนการศึกษาดังกล่าว และให้ยุติการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการเพื่อขอผ่อนชำระหนี้หลายครั้ง แต่ได้รับการปฏิเสธจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายมาโดยตลอด จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ขอให้พิจารณาอนุญาตผ่อนชำระเงินทุนการศึกษา พร้อมค่าปรับโดยยินยอมให้หักค่าตอบแทนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับในอัตราตามสมควรและเหมาะสม แก่รายได้และค่าใช้จ่าย ผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับ แต่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ไม่ได้แสดงความเห็นใดๆ และไม่ลงนามในหนังสือดังกล่าว ส่วนผู้ฟ้องคดีได้มีความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่อนผันการชำระเงินทุนการศึกษา แต่ไม่ได้มีการดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่อนชำระแต่อย่างใด แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อขอให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาอนุญาต ผ่อนผันการจ่ายเงินทุนการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ฟ้องคดีโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำป่าหวายได้มีความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินตามคำขอ แต่ไม่มีการดำเนินการใดๆ กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการยินยอมให้ชดใช้ทุนการศึกษาพร้อมค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยได้รับอนุมัติ ให้ผ่อนชำระทุนการศึกษาจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ดำเนินการใดๆ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามสัญญา แต่กลับนำคดีมาฟ้องต่อศาล ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทุนพร้อมค่าปรับตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ของสัญญาการรับทุน

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การในทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันตามสัญญาค้าประกัน หลังจากผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ทุน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินทุนการศึกษาตามจำนวนที่ผู้ฟ้องคดีให้ชดใช้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับว่าจะขอผ่อนชำระ เงินดังกล่าวกับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่มีเงินเพียงพอที่จะชดใช้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เจรจากับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอผ่อนชำระหนี้ซึ่งสามารถ ดำเนินการได้ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๗.๓/ว ๒๕๐๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่ได้แจ้งแนวทางการพิจารณาการชดใช้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามเงื่อนไขหนังสือรับสภาพหนี้ แต่ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลจำป่าหวายได้แจ้งว่าไม่สามารถที่จะผ่อนชำระหนี้ได้โดยต้องชำระหนี้ทั้งจำนวนในคราวเดียว และได้นำคำพิพากษาของศาลปกครองมายืนยัน นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินทุนพร้อมค่าปรับตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ของสัญญาการรับทุน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงไม่ต้องชดใช้ทุนการศึกษาพร้อมค่าปรับด้วยเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กับผู้ฟ้องคดี ได้รับทุนการศึกษา เป็นเงินจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท และได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดี ได้สอบถามสถานภาพการเป็นนักศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าศึกษาเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ไม่สำเร็จการศึกษาและได้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนการศึกษาที่รับไปจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งค่าปรับตามสัญญาการรับทุนอีก ๒ เท่าของทุนการศึกษาดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการคืนสภาพการเป็นนักศึกษาแล้วโดยได้นำหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงิน รายการค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ มาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับการอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ศึกษาต่อ หลังจากระยะเวลาว่างเลยมาพอสมควรแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินทุนและค่าปรับมาเป็นระยะๆ อีกหลายฉบับ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ผู้ฟ้องคดีให้โอกาสผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อด้วยทุน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้รับการอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ศึกษาต่อมาโดยตลอด

/ต่อมา...

ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบพบว่า เอกสารตามหนังสือขอศึกษาต่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แนบใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เลขที่ ๕๘๑๐๙๕๔๓ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นรายการค่าพักการเรียน/รักษาสถานภาพ เป็นนักศึกษาของปีการศึกษาที่ ๓/๒๕๕๖ ปีการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๗ ปีการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๗ ปีการศึกษาที่ ๓/๒๕๕๗ และปีการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๘ และใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เลขที่ ๕๘๑๐๙๕๔๔ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ มีเฉพาะในรายการค่าพักการเรียน/รักษาสถานภาพ เป็นนักศึกษา รวมทั้ง ๗ เทอมใน ๓ ปีการศึกษาเท่านั้น โดยไม่พบรายการลงทะเบียนเรียนแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวนี้จึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พักการศึกษาต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลา ๓ ปี โดยไม่ได้ตั้งใจที่จะศึกษาตามโครงการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จะกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียรพยายามตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุดแล้วนั้น แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ลงทะเบียนเรียน เพียงแต่ลงทะเบียนรักษาสถานภาพนักศึกษา จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตั้งใจ และเพียรพยายามศึกษาให้ดีที่สุด การประพุดติดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการกระทำผิดสัญญาการรับทุน กับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย และเป็นกรณีเข้าเงื่อนไขตามข้อ ๙ วรรคสี่ ของสัญญาการรับทุนก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาการรับทุนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประพุดติผิดสัญญาการรับทุน ในข้ออื่นๆ ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงต้องรับผิดชอบใช้ทุนการศึกษาและเงินค่าปรับตามข้อ ๕ และ ข้อ ๖ ของสัญญาการรับทุน ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินทุนพร้อมค่าปรับสองเท่าของเงินทุนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับไปตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ของสัญญาการรับทุน จึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย การที่ผู้ฟ้องคดีให้ทุนการศึกษาตาม สัญญาพิพาทก็เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีโอกาสเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้ ความชำนาญ และนำความรู้ ความชำนาญที่ได้รับจากการศึกษาต่อดังกล่าวมาใช้ในการปฏิบัติราชการ อันเป็นการบริการสาธารณะ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประพุดติผิดสัญญาย่อมส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริการสาธารณะที่อยู่ใน อำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ถูกผู้ฟ้องคดียกเลิกสัญญา การรับทุนดังกล่าวเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตั้งใจพากเพียรศึกษาก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงทำประโยชน์ให้แก่ทางราชการ การคิดค่าปรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นจำนวนสองเท่าของเงินทุนที่ได้รับ

/ไปทั้งหมด...

ไปทั้งหมด จึงเป็นการเรียกค่าปรับที่สูงเกินส่วน เมื่อได้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของผู้ฟ้องคดีทุกอย่าง อันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในทางทรัพย์สิน จึงเห็นควรลดค่าปรับเหลือเพียง หนึ่งเท่าของเงินทุนที่ได้รับ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเงินทุนการศึกษาไปแล้วจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระเงินทุนที่ได้รับไปแล้วจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท และเงินค่าปรับอีกหนึ่งเท่า ของเงินทุนจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งยกเลิก สัญญาการรับทุนและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา พร้อมทั้งให้ขอใช้ทุนการศึกษาตามข้อ ๖ ของสัญญาการรับทุน ซึ่งหนังสือดังกล่าวมิได้กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ไว้ เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อรับทราบหนังสือที่แจ้งยกเลิกสัญญาการรับทุนและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา พร้อมทั้งให้ขอใช้ทุนการศึกษาในวันดังกล่าว กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัด ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันฟ้องคดี คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๑๔,๓๐๔.๕๗ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔๖,๓๐๔.๕๗ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอผ่อนชำระหนี้เป็นรายเดือนแต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการนั้น เห็นว่า คำขอผ่อนชำระเงินทุนการศึกษา ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีลักษณะเป็นคำเสนอขอเปลี่ยนแปลงวิธีการชำระเงินซึ่งเป็นเรื่องที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีจะว่ากล่าวตกลงกันเอง และการให้ผ่อนชำระเป็นดุลพินิจของผู้ฟ้องคดี มิใช่เป็นการขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อผู้ฟ้องคดีโดยการชำระเงินเต็มจำนวนดังกล่าว จึงไม่ต้องตาม มาตรา ๓๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันจะทำให้หนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปลดเปลื้องไปแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้กับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาค้ำประกัน ฉบับไม่ลงวันที่ ซึ่งได้ตกลงเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนเพื่อศึกษาวิชาในประเทศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกัน ภายในระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัด คือ ภายในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบถึงการผิดนัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัด คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๖๘๖ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อคำนวณดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๓๒,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คิดเป็นดอกเบี้ยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องชำระเป็นเงินจำนวน ๑,๖๒๒.๙๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓๓,๖๒๒.๙๕ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๔๖,๓๐๔.๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๓๓,๖๒๒.๙๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาและได้ขอลับคืนสภาพเป็นนักศึกษาและได้ขอใช้ทุนส่วนตัวในการลงทะเบียนเรียนต่อ เพื่อให้จบการศึกษานั้น แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียรพยายามที่จะเรียนให้จบหลักสูตร เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถเข้ารับราชการเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ กำหนดเวลาสำเร็จ การศึกษาตามสัญญา จึงมิใช่สาระสำคัญอันจะมีผลทำให้คู่สัญญาอ้างเป็นเหตุใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา และยิ่งไปกว่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แสดงเจตนาที่จะชำระหนี้ แม้จะล่วงพ้นกำหนดเวลาแล้ว ก็ตาม แต่คู่สัญญาไม่รับชำระหนี้ จะถือว่าผู้รับทุนผิดสัญญาและจะเรียกให้ผู้รับทุนรับผิดชอบตามสัญญาไม่ได้ และการที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๔๖,๓๐๔.๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๓๓,๖๒๒.๙๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่าไม่ถูกต้องเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำสัญญาค้ำประกันต่อผู้ฟ้องคดีว่า ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาดังกล่าวไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใดๆ ก็ดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยินดีชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ระบุไว้ในสัญญาดังกล่าวนี้นี้ ทั้งสิ้นทุกประการทันที โดยผู้ฟ้องคดีมีจำต้องเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้ก่อน เมื่อศาล ได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้พร้อมเบี้ยปรับเต็มจำนวนอยู่แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้หนี้ร่วมกันซ้ำซ้อนอีก สัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบล จำปาหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ข้อ ๙ วรรคแรก กำหนดว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่ยอมรับราชการ อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวาย หรือข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญา

/ในประการหนึ่ง...

ในประการหนึ่งประการใด ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้ทุนที่ผู้รับสัญญาได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้นกับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้รับสัญญาด้วยทันที วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญานี้ในประการหนึ่งประการใด จนผู้รับสัญญาสั่งให้ข้าพเจ้ายุติการศึกษาหรือเลิกการศึกษา แล้วแต่กรณีนั้น ถ้าข้าพเจ้าได้เข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ข้าพเจ้าจะไม่ต้องรับผิดชอบดังกล่าวในวรรคแรก ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา และปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีต้องรับผิดชอบในการชดใช้ทุนพร้อมเบี้ยปรับตามสัญญา จะเห็นได้ว่าสัญญาการรับทุนเป็นสัญญาทางปกครองที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือการให้ผู้รับทุนซึ่งได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเข้ารับราชการเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ มิใช่มุ่งหมายที่จะเรียกให้มีการชดใช้เงินแต่อย่างใด สัญญาการรับทุนเป็นสัญญาที่คู่สัญญามีสิทธิและหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อกัน โดยผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาแล้ว มีหน้าที่จะต้องเข้าศึกษาในสาขาที่กำหนดไว้ในสัญญาจนสำเร็จและเข้ารับราชการชดใช้ทุนกับผู้ฟ้องคดี หรือในกรณีที่ศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ทุนโดยการรับราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย เพื่อชดใช้ทุนการศึกษาและเบี้ยปรับอีกสองเท่าของระยะเวลาที่ได้รับทุนการศึกษาหรือชำระทุนการศึกษาและเบี้ยปรับแก่ผู้ฟ้องคดีแล้วแต่กรณี ในเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษา แต่ก็ได้ปฏิบัติตามสัญญาโดยการรับราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย เพื่อชดใช้ทุนพร้อมเบี้ยปรับแล้ว แต่ฝ่ายผู้ฟ้องคดีกลับฝ่าฝืนสัญญา โดยการฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาล ในข้อหาหรือฐานความผิด ผิดสัญญาการรับทุน เรียกให้ชำระหนี้ จึงแสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีอันเป็นเท็จต่อศาล นับแต่ที่ผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้รับราชการชดใช้ทุนพร้อมเบี้ยปรับครบถ้วนแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และพิจารณาโทษผู้ฟ้องคดีในข้อหาหรือฐานความผิด ฟ้องคดีอันเป็นเท็จต่อศาล

ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อทรรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีได้รายงานผลการศึกษาตามที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งให้ดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือสอบถามสถานภาพนักศึกษาไปยังอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการตรวจสอบสถานภาพนักศึกษาต่อผู้ฟ้องคดี สรุปความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษา และได้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แม้ว่าภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการเรียนต่อผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ติดต่อกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และได้ขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษา

/และประสงค์...

และประสงค์รับผิดชอบในส่วนของค่าเทอมที่ไม่ได้จ่ายจนจบการศึกษาเอง แต่จากการตรวจสอบใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เลขที่ ๕๖๑๒๓๒๖๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏรายการลงทะเบียนรายวิชาเรียนแต่ประการใด เป็นเพียงความประสงค์รักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาเท่านั้น จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนการศึกษาโดยแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอใช้เงินคืนให้กับผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผลความคืบหน้าในการขอลงทะเบียนศึกษาต่อเพื่อให้จบการศึกษา โดยแจ้งความคืบหน้าการลงทะเบียนแต่มีได้มีเอกสารยืนยันการลงทะเบียนเรียนวิชาที่ยังต้องเรียนเพื่อให้จบหลักสูตรมาแสดงต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และได้กล่าวอ้างว่าเนื่องจากคณบดีไปศึกษาดูงานที่ประเทศเกาหลีจึงเป็นเหตุทำให้เอกสารล่าช้า โดยยืนยันจะนำหลักฐานการลงทะเบียนรายวิชา ๒ ภาคเรียน จำนวน ๑๘ หน่วยกิตมาแสดงต่อผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งหลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเพียงใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เลขที่ ๕๘๑๐๙๕๔๓ และเลขที่ ๕๘๑๐๙๕๔๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ มาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งไม่ปรากฏรายการลงทะเบียนรายวิชาแต่ประการใด มีเพียงรายการค่าการพักการเรียนและรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาเท่านั้น ซึ่งตลอดระยะเวลา นับแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอโอกาสได้ศึกษาต่อให้จบการศึกษา โดยยินยอมใช้ทุนของตนเอง แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียรพยายามอย่างที่สุด และแสดงความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้จบการศึกษา กลับหลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้งการศึกษา โดยพิจารณาได้จากเอกสารใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายทั้งสามฉบับดังกล่าว ไม่ปรากฏรายการการลงทะเบียนรายวิชาเรียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ประการใด มีเพียงรายการค่ารักษาสถานภาพของนักศึกษาจำนวน ๗ เทอมเท่านั้น ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าได้แสดงเจตนาที่จะชำระหนี้ แม้จะล่วงกำหนดเวลาแล้วก็ตาม แต่คู่สัญญาไม่รับชำระหนี้ จะเรียกให้ผู้รับทุนรับผิดชอบตามสัญญาไม่ได้ นั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือขอให้พิจารณาผ่อนผันให้จ่ายคืนเงินทุนการศึกษาโดยเสนอให้ผ่อนผันการใช้คืนทุนการศึกษาเป็นรายเดือน การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ชำระหนี้ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอเป็นการกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงฝ่ายเดียว โดยมีได้มีข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่ายประกอบกับคำสั่งให้ทุนการศึกษาเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะให้ประโยชน์เป็นเงิน การคืนเงินจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๒๔/๒๕๕๑ โดยให้เรียกคืนเต็มจำนวนฐานลาภมิควรได้ คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับผิดชอบใช้หนี้ร่วมกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๖๘๐ และมาตรา ๖๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

/และพยานี...

และพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมทราบดีว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับผิดชอบใช้หนี้ดังกล่าวร่วมกันตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้หนี้ร่วมกันย่อมไม่เป็นการรับผิดชอบใช้หนี้ซ้อนแต่ประการใด ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้อ้างสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ข้อ ๙ วรรคแรกและวรรคสี่ อ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา นำมาเป็นเหตุปฏิเสธการชดใช้ทุนพร้อมเบี้ยปรับตามสัญญาการรับทุนการศึกษาฯ และอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ถ้าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับราชการชดใช้ทุนพร้อมเบี้ยปรับครบถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีต้องรับผิดชอบในการชดใช้ทุนการศึกษาและเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาการรับทุนการศึกษา นั้น หากพิจารณาจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผลการศึกษาตามหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งผลการศึกษา หนังสือ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งผลการศึกษา โดยมีข้อความและเนื้อหาแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนการศึกษา หนังสือ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการศึกษา โดยมีข้อความและเนื้อหาแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนการศึกษา หนังสือ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง แจ้งการชดใช้ทุนการศึกษาและค่าปรับ และหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง แจ้งการชดใช้ทุนการศึกษาและค่าปรับ ผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามสัญญาโดยตลอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับทุนการศึกษาและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันยอมทราบดีว่าความประสงค์ของหนังสือทุกฉบับที่ผู้ฟ้องคดีมีถึงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่าได้เร่งรัดและย้ำเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาการรับทุนการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีเจตนาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ศึกษาเรียนรู้ให้จบการศึกษา จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามสัญญา หลีกเลียง ละเลย ทอดทิ้งการศึกษา ซึ่งเห็นได้จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แสดงเจตนาในการลงทะเบียนวิชาเรียน เป็นจำนวนถึง ๗ เทอม มีเพียงการลงทะเบียนรักษาสถานภาพนักศึกษาเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีเหตุอันสมควรที่จะยุติการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาการรับทุน ข้อ ๗ ได้ สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า การรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย เป็นการชดใช้ทุนตามสัญญา เป็นการกล่าวอ้างที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งในความหมายของสัญญาการรับทุน ข้อ ๘ ให้ใช้บังคับกับผู้รับทุนการศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาแล้วเพียงเท่านั้น เนื่องจากเจตนารมณ์ของการให้ทุนการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้รับทุนศึกษานำความรู้มาพัฒนาองค์กร ตลอดจนใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการหรือติดต่อราชการให้ดียิ่งขึ้น แต่ข้อเท็จจริงคดีนี้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษาและได้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาอันเป็นการผิดสัญญาการรับทุน ประกอบกับประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวาย เรื่อง รับสมัครคัดเลือกเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เพื่อรับทุนการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ขององค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวาย ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ข้อ ๖ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวายพิจารณาเพิกถอน การให้ทุนแก่ผู้มีสิทธิได้รับทุน หากไม่รายงานผลการศึกษาตามที่กำหนด และไม่ตั้งใจศึกษา หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเดินทางไปศึกษา ซึ่งก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะยื่นใบสมัครคัดเลือก ขอรับทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้คำรับรองว่า ได้อ่านประกาศรับสมัคร ขององค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวายเข้าใจแล้ว ยินดีปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกำหนดของ องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวายทุกประการ ย่อมแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าใจประกาศ และรับทราบเจตนาของการให้ทุนการศึกษาครบถ้วนแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุผล ความจำเป็นหรือประสบสภาวะทุกข์ยากใดๆ ที่ไม่สามารถเข้าศึกษาจนจบการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องขอใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับไปแล้วพร้อมค่าปรับ การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้นำความมาฟ้องคดีต่อศาล มิได้มีเจตนาถ่วงถ่วงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแต่อย่างใด กลับกันผู้ฟ้องคดีได้พยายามให้โอกาสแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการศึกษาเล่าเรียนให้จบการศึกษา ตามที่สถาบันการศึกษากำหนด แม้จะล่วงเลยมาเป็นระยะเวลาถึง ๖ ปี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้ใช้โอกาสที่ได้รับ แสดงถึงความมุ่งมั่นอุตสาหะในการศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มความสามารถ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการศึกษาและเป็น หน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับประกาศการให้ทุนการศึกษาและสัญญาการให้ทุนการศึกษามาแต่ต้น ย่อมเข้าใจเจตนาของการให้ทุนการศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังไม่ขึ้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ สังกัดกองช่าง ของผู้ฟ้องคดี ได้ทำสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ในฐานะผู้ให้สัญญากับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับสัญญา โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/เป็นผู้ทำสัญญา...

เป็นผู้ทำสัญญาค้ำประกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาไปแล้ว ๒ งวด งวดละ ๓๓,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา หลังจากครบกำหนดระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษา ระดับปริญญาตรี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงาน ผลการศึกษา พร้อมเอกสารหลักฐานการสำเร็จการศึกษา อีกทั้งได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อสอบถามสถานภาพการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สำเร็จการศึกษา และพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ทุนการศึกษาที่รับไปจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท และค่าปรับอีกสองเท่าของทุนการศึกษาดังกล่าว (จำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท) รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดใช้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๙๘,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาแล้ว โดยได้นำหลักฐาน สำเนาใบเสร็จรับเงินรายการค่าการพักการเรียน/รักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา และ ค่าการขอกลับคืนสภาพเป็นนักศึกษา ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ มาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี และ ผู้ฟ้องคดีโดยนายกองค้การบริหารส่วนตำบลจำปาหวายได้พิจารณาอนุมัติให้ศึกษาต่อ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินทุนและค่าปรับจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท อีกหลายฉบับ รวมทั้งมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะนำหลักฐานการได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียน ศึกษาต่อส่งให้กับผู้ฟ้องคดี และได้รับอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ศึกษาต่อเรื่อยมา หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดี ได้ตรวจสอบพบว่า สำเนาใบเสร็จรับเงินมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ และสำเนาใบเสร็จรับเงินมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ผู้ฟ้องคดี นำส่งมีเพียงรายการค่าพักการเรียน/รักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา และค่าการขอกลับคืนสภาพ เป็นนักศึกษา โดยไม่ปรากฏรายการลงทะเบียนเรียนแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินทุนพร้อมค่าปรับตามสัญญาการรับทุน และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินทุนพร้อมค่าปรับ ตามสัญญาค้ำประกันเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้ดำเนินการชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งยกเลิกสัญญาการรับทุน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา โดยแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้

/ทุนการศึกษา...

ทุนการศึกษาตามสัญญาการรับทุน ข้อ ๖ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงชื่อรับทราบคำสั่งต่อทำยหนังสือดังกล่าวในวันเดียวกัน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงชื่อรับทราบคำสั่งต่อทำยหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีและได้เจรจาขอผ่อนการชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินจำนวน ๒๖๘,๐๕๙.๔๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๔๖,๓๐๔.๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๓๓,๖๒๒.๙๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบตามสัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาคำประกัน ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ระหว่างผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับสัญญา กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ให้สัญญา ข้อ ๕ กำหนดว่า ในระหว่างที่ข้าพเจ้ารับทุนการศึกษาวิชาในในประเทศ ตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าจะตั้งใจและเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะศึกษาวิชาตรงตามโครงการศึกษาที่ผู้รับสัญญากำหนด ข้าพเจ้าจะไม่หลีกเลี่ยง ละเอียด ทอดทิ้ง ยุติหรือเลิกการศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามโครงการศึกษานั้น เว้นแต่จะยุติหรือเลิกการศึกษาด้วยความเห็นชอบของผู้รับสัญญา ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ ๓ ข้อ ๕ ในประการหนึ่งประการใด ข้าพเจ้ายินยอมที่จะรับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบขององค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ ๕ โดยหลีกเลี่ยงไม่เข้าหรือไม่อยากศึกษาในสถานศึกษาที่ผู้รับสัญญากำหนด หรือละเอียด ทอดทิ้ง ยุติหรือเลิกการศึกษาประการหนึ่งประการใด ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้รับสัญญาได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้รับสัญญาด้วยทันที ข้อ ๗ กำหนดว่า

ในระหว่าง...

ในระหว่างที่ข้าพเจ้ารับทุนศึกษาวิชาตามสัญญาี้ หากผู้รับสัญญาพิจารณาเห็นว่าข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดหรือมีเหตุอันไม่สมควรจะให้ข้าพเจ้าคงอยู่ศึกษาต่อไปไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ผู้รับสัญญามีอำนาจสั่งให้ข้าพเจ้ายุติหรือเลิกการศึกษา ในกรณีผู้รับสัญญาจะสั่งยุติหรือเลิกให้ทุนแก่ข้าพเจ้าเสียตั้งแต่วันที่สั่งยุติหรือเลิกการศึกษาหรือตั้งแต่วันหนึ่งวันใดถัดจากวันที่สั่งดังกล่าวนั้นด้วยก็ได้ ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อผู้รับสัญญากำหนดให้ข้าพเจ้าเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ข้าพเจ้าสัญญาว่าข้าพเจ้าจะเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับทุนตามสัญญาี้ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่ยอมรับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายหรือข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาี้ในประการหนึ่งประการใด ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้รับสัญญาได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้รับสัญญาด้วยทันที วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาี้ในประการหนึ่งประการใดจนผู้รับสัญญาสั่งให้ข้าพเจ้ายุติการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วแต่กรณีนั้น ถ้าข้าพเจ้าได้เข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ต้องรับผิดชอบดังกล่าวในวรรคแรก หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๘๒๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ชักซ้อมวิธีการให้ทุนการศึกษาและการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ทุน ข้อ ๕ วรรคสอง กำหนดว่า กรณีที่ผู้ที่ได้รับทุน สำเร็จการศึกษาไม่เป็นไปตามระยะเวลาของหลักสูตร ผู้ได้รับทุนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกินระยะเวลาเองจนจบการศึกษา หรือหากศึกษาไม่จบจะต้องชดใช้ทุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น และหากไม่มีเหตุผลอันควรที่ทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษา ต้องเสียค่าปรับเป็นเงินอีก ๒ เท่า ของจำนวนทุนดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ทุนทันที และข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาตรี ข้อ ๘.๒ กรณีศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่นให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามที่สถาบันการศึกษาได้รับอนุญาตให้เรียกเก็บ แต่ไม่เกินปีงบประมาณละ ๓๓,๐๐๐ บาท ตลอดหลักสูตร ไม่เกิน ๔ ปี หรือไม่เกิน ๑๓๒,๐๐๐ บาท...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาจากผู้ฟ้องคดี และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยได้รับทุนจำนวน ๒ งวด งวดละ ๓๓,๐๐๐ บาท ต่อมา หลังจากครบกำหนดระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานผลการศึกษาพร้อมเอกสารหลักฐานการสำเร็จการศึกษา และมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงอธิการบดี

/มหาวิทยาลัย...

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อสอบถามสถานภาพการเป็นนักศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าศึกษาเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ไม่สำเร็จการศึกษา และพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอใช้ทุนการศึกษาที่รับไปจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งค่าปรับตามสัญญาการรับทุนอีก ๒ เท่าของทุนการศึกษาดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๘,๐๐๐ บาท ตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๘๒๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ชักซ้อมวิธีการให้ทุนการศึกษาและการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ทุน ข้อ ๕ วรรคสอง กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จบการศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาแล้ว โดยได้นำหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงินรายการค่าการพักการเรียน/รักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ มาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอใช้เงินทุนและค่าปรับมาเป็นระยะๆ อีกหลายฉบับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีให้โอกาสผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศึกษาต่อด้วยทุนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เอง โดยได้นำหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงิน ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ มาแสดงต่อผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้รับการอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ศึกษาต่อมาโดยตลอด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบพบว่า เอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำส่งซึ่งเป็นสำเนาใบเสร็จรับเงินมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ และสำเนาใบเสร็จรับเงินมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ มีเพียงรายการค่าพักการเรียน/รักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา และค่าการขอกลับคืนสภาพเป็นนักศึกษา โดยไม่ปรากฏรายการลงทะเบียนเรียน แต่อย่างไรก็ดี กรณีดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พักการศึกษามาโดยตลอด ไม่ได้ตั้งใจที่จะศึกษาตามโครงการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียรพยายามตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุดแล้วนั้น แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ลงทะเบียนเรียน เพียงแต่ลงทะเบียนรักษาสถานภาพเป็นนักศึกษา จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตั้งใจและเพียรพยายามศึกษาให้ดีที่สุด การประพฤติดังกล่าวจึงเป็นการหลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้ง ยุติหรือหรือเลิกการศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามโครงการศึกษา อันเป็นการกระทำผิดสัญญาการรับทุนข้อ ๕ และเป็นเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ฟ้องคดีทันที ตามนัยข้อ ๖ วรรคสอง ของสัญญาฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม แม้สัญญาการรับทุน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อ ๙ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ จะกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติ

/ตามสัญญา...

ตามสัญญาฉบับนี้ในประการหนึ่งประการใดจนผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้ารับราชการ อยู่ในหน่วยงานผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่ต้องรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก้ผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงต้องปฏิบัติตามสัญญาพิพาทข้อ ๘ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับราชการอยู่ใน องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวายซึ่งเป็นหน่วยงานของผู้ฟ้องคดี ติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองเท่า ของระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนตามสัญญา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามคำอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษาตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงรับราชการอยู่ในหน่วยงานของผู้ฟ้องคดี เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยนายช่างสำรวจ มาโดยตลอด ตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าหวาย อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งข้อ ๓ กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดีตกลงจ้างพนักงานจ้างมีกำหนด ๔ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งมาในคำแก้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริง จึงฟังเป็นยุติว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงทำงานอยู่ในหน่วยงานของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาจากผู้ฟ้องคดี ไปทั้งหมด จำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท จึงเท่ากับว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาจำนวน ๒ ปี ทั้งนี้ ตามข้อ ๘.๒ ของหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๘๒๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ชักซ้อมวิธีการให้ทุนการศึกษาและการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาตรีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ทุน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชดใช้ทุนโดยรับราชการเป็นเวลา ๔ ปี ซึ่งเป็นสองเท่าของระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนตามสัญญา ทั้งนี้ ตามสัญญาพิพาทข้อ ๘ เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ พย ๗๑๔๐๑/ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แฉกยกเลิกสัญญาการรับทุน และให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยุติการศึกษา จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์เป็นคดีนี้ เป็นเวลา ๕ ปี แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังคงรับราชการอยู่ในหน่วยงานของผู้ฟ้องคดีมาโดยตลอดซึ่งเกินกว่าสองเท่า ของระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุน โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลาออกจากราชการ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชดใช้ทุนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้นแล้วตามที่กำหนดไว้ในสัญญา การรับทุนข้อ ๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกัน จึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ทุน พร้อมค่าปรับอีกสองเท่าให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามสัญญาการรับทุนข้อ ๙ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๔๖,๓๐๔.๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดี

/เป็นต้นไป...

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๓๓,๖๒๒.๙๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มป้อวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิรัช ร่วมพงษ์พัฒนนะ

